Marxes ciutadanes sense homes?

Crec que és una molt bona iniciativa que l'Ajuntament de Sant Cugat creï un 'mapa de la por' per definir les zones del municipi que, a parer de les dones, són potencialment més insegures i susceptibles d'emparar agressions de violència masclista al carrer. La mesura, que és un compliment d'una moció aprovada en el mandat anterior, es desenvoluparà durant el mes de desembre, el més fosc de l'any, i es desenvoluparà amb sis marxes exploratòries, és a dir, sis marxes per identificar zones perilloses i, tot seguit, actuar en conseqüència millorant-ne la il·luminació, la senyalització i la vigilància. Les marxes no afecten només la ciutat de Sant Cugat, sinó també els districtes de les Planes, la Floresta i Mira-sol.

La meva felicitació, per tant, ja que aquest mapa és molt necessari. És obvi que no eliminarà del tot el risc, però sí que ajudarà que les dones puguin sentir-se més segures. Veig, tanmateix, que els itineraris per recórrer el municipi estan tancats als homes. Els homes no hi tenen accés, cosa que trobo desencertada. No hi ha dubte que la iniciativa es fa per la seguretat de les dones i que la resposta serà majoritàriament femenina, però excloure'n els homes que també hi estiguin interessats sobta força.

Penso que excloure el gènere masculí de l'exploració d'aquests mapes és donar per descomptat que cap home no pot detectar zones de perill i reforça la idea que molts homes tenen del feminisme com a 'cosa de dones'. Jo sóc home i en tinc identificada una, de zona insegura, des de fa molt de temps. De fet, si fos dona, em faria por passar-hi.

La violència masclista és universal i ens afecta a tots, dones i homes, i només aconseguirem que deixi de ser una xacra social si els homes en prenen consciència i hi participen. De la mateixa manera que té molta més força el blanc, no pas el negre, que blasma un altre blanc pel seu racisme, també té molta més força l'home, no pas la dona, que blasma un altre home pel seu masclisme. Que la víctima s'exclami entra en la lògica de l'agressor, però que la reprovació li vingui d'algú del seu propi grup l'avergonyeix.

És ben cert que la majoria d'actes públics, xerrades, col·loquis o conferències que s'organitzen sobre les agressions masclistes tenen poca presència d'homes, però justament per això sembla un despropòsit dur a terme iniciatives que els excloguin. Els homes, com les dones, per damunt del seu gènere, són persones, i les persones poden tenir por que les seves parelles, filles, germanes, amigues o conciutadanes pateixin agressions. De fet, ni tan sols cal tot això; n'hi ha prou de tenir sensibilitat i consciència social. Pensem que de la mateixa manera que no cal ser negre per ser antiracista, tampoc no cal ser dona per ser feminista. Diguem-ho clar: en l`'eradicació de la violència masclista s'hi ha d'implicar tothom, sí o no? Tothom, oi que sí? Doncs tothom és tothom, dones i homes. Sense exclusions per raó de gènere.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/146613.html

Copyright 2024 Cugat.cat